

Consultatie Wetsvoorstel Implementatiewet Richtlijn online omroepdiensten

RECRON, de vereniging van recreatieondernemers in Nederland, wil graag langs deze weg reageren op het wetsvoorstel Implementatiewet Richtlijn online omroepdiensten.

Het wetsvoorstel beoogt aanpassing van de Auteurswet en de Wet naburige rechten. Daarbij wordt onder meer een wijziging aangebracht in artikel 45d lid 2 AW. RECRON verzoekt in de eerste plaats om een omissie die plaatsvond bij de wetwijziging in 2015 thans te herstellen. Bij de wetwijziging van 2015 werd onder meer geregeld dat hoofdrolspelers, regisseurs en scenarioschrijvers een billijke vergoeding toekwam voor het openbaren van TV-beelden c.q. het doorgeven van TV-signalen. Dit artikel had de bedoeling dat de genoemde rechthebbenden via dit artikel door de (bekende) kabelmaatschappijen (als Ziggo, Tele2, Online, Oxxio, XS4ALL, Solcon en KPN) zouden worden gecompenseerd voor het wegvallen (als gevolg van jurisprudentie van de Hoge Raad) van de vergoedingen die zij eerder verkregen uit en van diezelfde kabelmaatschappijen. Het door de wetgever niet-bedoelde neveneffect van deze wetwijziging in 2015 was, dat ook ziekenhuizen, hotels en bungalowparken en andere bedrijven, die binnen hun instellingen resp. bedrijven TV's gebruiken of TV-signalen doorgeven, voor auteursrechten ten behoeve van deze rechthebbenden werden aangeslagen. Deze aanslagen kwamen bóvenop de vergoedingen die al via Videma moesten worden betaald, waarmee de kostprijs voor auteursrechten voor deze instellingen en bedrijven fors omhoog ging, ondanks dat aan het product (het signaal c.q. de TV-beelden) niets (!) wijzigde.

Dit effect was nimmer bedoeld door de wetgever en RECRON verzoekt de wetgever deze omissie ongedaan te maken.

In het huidige wetsvoorstel dient naar onze opvatting geborgd te worden dat het neveneffect zoals hiervoor beschreven niet nogmaals gaat optreden doordat nog meer bij filmwerken betrokken personen (cameramensen, bijrolspelers, figuranten, geluidstechnici, beeldtechnici, redacteuren, stage-personeel, cateraars tijdens opnames, etc., etc.) claims gaan leggen bij instellingen en bedrijven die TV-beelden vertonen of TV-signalen doorgeven. Er lijkt geen grens te zijn aan het begrip 'auteur'; iedereen die ook maar enigszins in de buurt komt van een film- of Tv-productie meent, naast zijn of haar salaris, ook een vergoeding als auteur te moeten claimen.

RECRON wijst er op dat de meerwaarde van TV-beelden of doorgeven van TV-signalen in bedrijven sterk afneemt als gevolg van de opkomst van betaalde online film-diensten (zoals Netflix) en het toenemend individueel kijken via een eigen device (laptop, tablet of telefoon) en dat er ook substantieel minder mensen kijken naar televisie. De constatering is echter, dat er steeds maar weer nieuwe rechthebbenden bijkomen op film- en TV-producties die hun rechten willen innen en dat bestaande rechthebbenden niet bereid zijn om de geinde auteursrechten op die producties te delen met die nieuwe rechthebbenden. Of anders gezegd: de waarde van het product voor instellingen en bedrijven wordt steeds minder, maar de prijs voor auteursrechten c.a. wordt voor bedrijven steeds hoger. En: in plaats van verdeling van de beschikbare auteursrechtenvergoedingen over een grotere groep rechthebbenden, wordt het totaal van de te betalen vergoedingen klakkeloos en schaamteloos verhoogd door CBO's en de nieuwe CBO's.

RECRON pleit voor redelijke en billijke auteursrechten c.a. voor het **gebruik** van TV-beelden en dat de betaalde auteursrechten door de betrokken CBO's worden verdeeld onder alle rechthebbenden.